

נד:

עין משפט נר מצוה

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) ונכרתה ג. ויחיה קרי
 ביה לא תשכב. (ב) ונעיל
 טו. (ג) כרתות. (ד) ויחי
 רש"י. (ה) ונדרים. (ו)
 ויקרא. (ז)

תורה אור השלם

- ראת זכר לא תשכב
 משכבי אשה תועבה
 הוא: ויקרא יח כב
- לא תהיה קרשה
 מבנות ישראל ולא יהיה
 קדוש מבני ישראל:
 דברים כג יח
- וגם קרי יהי בארץ
 עשו ככל התועבות הגוים
 אשר הורישו וכן מפני בני
 ישראל: מלבי"ם א ד כד
- ואיש אשר יח
 שכבתו בבהמה מות
 יומת ואת הבהמה
 תהרג: ויקרא יח טו
- כי הרג תהרגו דרך
 חתיה בו בראשונה
 להמיתו ויהי כל העם
 באחדות: דברים יג י
- כל שוכב עם בהמה
 מות יומת: שמות כג יח
- ובכל בהמה לא תתן
 שכבתך לטמאה בה
 ואשה לא תעמד לפני
 בהמה לרבעה תבל
 הוא: ויקרא יח כג

גליון הש"ס

חוס' היה הרבע ע"י
 דרש"טן ואשה. ע"י שער
 התנן פרק י"א הלכה י"א
 מהלכות אישורי נישוא:

הגהרות הבי"ח

(א) נבי וישי' לא תשכב
 משכבי אשה קרי ביה לא
 תשכב:

מוסף רש"י

אזהרה לשכב. ויחיה קרי
 נני עריות היין מניש
 אזהרה לאשה כמו זכר,
 דאשתו ככלהו לאו. פירק
 הכ שאני הנה מין זכרי
 נמי מהחייב משיבה
 קרינה כה
 הנפשות. אצל משכב זכר
 דלא מחייב בני אזהרה
 (נבי ויחיה ג). אם אינו ענין
 לשוכב. לחם הנה על
 הנפשות. דא קרא חרמי
 כתיב (ויקרא ג) איש אשר
 יח שכבתו בהמה ענין
 לשכב. ומפני הנה ענין
 ישיב טו. לא יהיה
 קריש. מותן למשכב זכר
 (דברים כג יח).

וגם קדש סיה כארץ. מה קדש האמור כאן יש בו תועבה אף בלא
 יהיה קדש יש בו תועבה והדר גמרינן תועבה האמור בלא יהיה קדש
 תועבה האמור נמשכב זכר דכתיב ויקרא כן אשר ישכב את זכר משכבי
 אשה תועבה עשו שניהם דמיהם נם מה תועבה האמור על אף
 נשכב נמשכב: (וגם קדש סיה כארץ.)

לשון זנות דכתיב כמזונות הגוים
 ומשכב זכר תועבה היא: לא תשכב.
 קרי ביה נמי (ב) לא תשכב: ונאמר להלן.
 נמשות דכתיב ויקרא כן אשר ישכב את זכר משכבי
 נשכב נמי. זכר שרבע לבהמה:
 אהרה נמי. נשכב נמי. נשכב נמי. נשכב נמי.
 וככל בהמה לא תתן שכבתך אצל
 נשכב זכר לא תתיב: כמזונות
 הגוים. האי נמי מתועבותיהם הוא
 דכתיב נפרשת עריות (ויקרא יח) כי
 את כל התועבות האלה עשו אנשי
 הארץ: כהא על הזכר והאי זכר
 עליו. בהעלס אחת: חייב ששים.
 דשני לאוין הם דמתרי קראי אמו
 לפיקי חלוק מטאות ביניהם. והביא
 דלא מקרי זכר אלא נקב המשכב:
 לדברי ר' עקיבא אינו חייב אלא
 אחת. דכיון דמתד קרא נפקי לן
 חלוק מטאות ביניהם: דכי כתיב לא
 יהיה קדש. בנות דגברי כתיב אצל
 לבהמה אין זנות כדלפינן ביבמות
 (דף עט:): מאתן זונה ומתרי כלל ולא
 שיין בה לשון קדשות. והאי דמתייה
 תנא לעיל לא יהיה קדש לזוהרה
 דמילתא אכל עיקר זוהרה לאו
 מהסת: אלא מנא לן נפקא ליה
 מכל שוכב. דלפיקמה לעונש נשכב
 בלשון שוכב לילפיה משוכב לזוהרה
 הלכן זוהרה לזוכב ושוכב מלאו
 דלא תתן שכבתך הוא חד נמשעמיה
 וחד מדליתקש לחברה וכוון דמד לאו
 למרייהו אין חלוק מטאות ביניהם:
 אצוי אמר אף לדברי ר' ישמעאל
 חייב ששים. דכי כתיב לא יהיה קדש
 נגברי הוא דכתיב כדלמתיך לעיל
 ונרבע לבהמה לאו מיייה יליף אלא
 מדליתקש בלשון שוכב וזוהרה לאו
 דלא תתן שכבתך: בין לרבי אבהו
 בין לאצוי לר' ישמעאל חייב שלש.
 לרבי אבהו בא על הזכר מלא תשכב
 הביא זכר עליו מלא יהיה קדש בא
 על הבהמה מלא תתן שכבתך אצל
 משות נרבע לבהמה לא מחייב כדריש
 הביא זכר עליו דמתד קרא נפקי
 ולאצוי בא על הזכר והביאו עליו מרי
 יניהו זאת זכר לא משכב ולא יהיה
 קדש בא על הבהמה והביאה עליו מלא
 תתן שכבתך אצל משות נרבע לבהמה
 לא מחייב דכיון דבמה נרבע מהאי
 קרא וכל שוכב עם בהמה מדליתקש
 קראו וכל שוכב עם בהמה מדליתקש
 אחת כיון שאין חלוקין בלאוין: זכור
 לא עשה בו קטן כגדול. נשכב מיירי
 והכי קאמר לחייבי שוכב כדלמתיך
 לעיל אשר ישכב את זכר בין גדול בין

עונש שמענו אזהרה גמין. ומתק ג"ש דמיהם נם לא משמע
 ליה לפיקי מה להלן ענש והוא: עשו בתועבות
 הגוים. גבי זכר נחא דליף שפיר משות דכתיב בהו תועבה נגופיה
 אצל בהמה לא כתיב תועבה נגופיה ולי
 כי את כל התועבות אס כן כל עריות
 נמי לחייבי שמים משות לא יהיה קדש
 ומשום לאו דגופייהו ויש לפרש משות
 דכתיב זכר כתיב וכל בהמה וי"ו
 מוסף על ענין בלשון ואילו כתיב
 תועבה נגופייהו:

עונש שמענו אזהרה גמין ת"ל יואת זכר לא
 תשכב משכבי אשה תועבה היא למדנו
 אזהרה לשוכב אזהרה לנשכב גמין ת"ל לא
 יהיה קדש מבני ישראל ואומר יוגם קדש היה
 בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש
 וגו' דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר
 אינו צריך הרי הוא אומר ואת זכר לא תשכב
 משכבי אשה קרי ביה לא (ב) תשכב בהמה
 מנא לן דתנו רבנן איש פרט לקמן אשר
 יתן שכבתו בבהמה בין גדולה בין קטנה
 מות יומת בסקילה אתה אומר בסקילה או
 אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות
 בתורה נאמר כאן תהרגו ונאמר להלן כי
 הרג תהרגו מה להלן בסקילה אף באש
 בסקילה למדנו עונש לשוכב עונש לשוכב
 מגלן ת"ל כל שוכב עם בהמה מות יומת
 אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב
 למדנו עונש בין לשוכב בין לנשכב אזהרה
 גמין ת"ל ויכיל בהמה לא תתן שכבתך
 למטאה בה למדנו אזהרה לשוכב לנשכב
 גמין ת"ל יהיה קדש מבני ישראל
 ואומר יוגם קדש היה בארץ וגו' דברי רבי
 ישמעאל רבי עקיבא אומר אינו צריך רבי
 הוא אומר לא תתן שכבתך לא תתן
 שכיבתך הבא על הזכר והביא עליו זכר
 אמר ר' אבהו לדברי רבי ישמעאל חייב
 יושמים חרא מלא תשכב וחדא מלא יהיה

הבא

ע"ה הזכור והביא זכר ע"י.
 אע"ג דכריש כריתות (דף
 כ): נע קרא לחלק על אחותו שהיא
 אחת אביו ואחות אמו הכא חייב לר'
 ישמעאל כי כיון שהן כי נישאת אע"ג
 דליכא קרא לחלק אי נמי סוגיא דהכא
 כריש אלוהו דלמר התם (דף ג.) כי"מ
 שאמה מולא שני לאוין וכתב אחת
 חלוק מטאות ביניהו דלאוין מחלקין:
 ואפקיה רחמנא אנשכב בלשון
 שוכב. לר' אבהו הא
 דלפקיה נשכב בלשון שוכב אלוהו
 לכדלשינן בפרק קמא (דף טו.)
 דהוא ובהמתו כ"ג:

הנרבע

זכר ונרבע אבהמה.
 אף נג דגופיות
 מוחלקים לא מחייב רבי ישמעאל
 אלא אחת וגבי ה' נשים נדות דפרק
 אמרו לו (בכריתות דף טו.) וה' שפחות
 תרופות דפרק ד' מוסרי כפרה
 (שם דף ע.) דמחייב על כל אחת
 ואחת משות * דדרשין (שם) ואשה
 לחלק על כל אשה ואשה והיא
 שפחה לחייב על כל שפחה ושפחה:
 דלרעה

קדש לדברי ר"ע אינו חייב
 הבא על הבהמה והביא בהמה עליו זכר רבי אבהו לדברי ר' ישמעאל
 חייב ששים חייב אחת תתן שכבתך וחדא מלא יהיה קדש לדברי רבי
 עקיבא אינו חייב אלא אחת שכבתך ושכיבתך חרא היא אביו אמר
 אפי' לדברי רבי ישמעאל נמי אינו חייב אלא אחת דכי כתיב לא יהיה
 קדש נגברי כתיב אלא לרבי ישמעאל אזהרה לנשכב מנא ליה נפקא
 ליה * מכל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין
 לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף
 נשכב ענש והזהיר הנרבע לזכר והנרבע לבהמה אמר רבי אבהו לדברי
 רבי עקיבא חייב ששים חרא מלא תשכב וחדא מלא תתן שכבתך לדברי
 רבי ישמעאל אינו חייב אלא אחת אידו ואידו לא יהיה קדש הוא אביו אמר
 אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי חייב ששים דכתיב כל שוכב עם בהמה
 מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב
 בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף נשכב ענש והזהיר אבל הבא על
 הזכר והביא זכר עליו הבא על הבהמה והביא בהמה עליו בין לר' אבהו בין
 לאביו לרבי ישמעאל חייב שלש לדברי עקיבא חייב ששים תנו רבנן זכור לא
 עשו בו קטן כגדול בהמה עשו בה קטנה כגדולה מאי לא עשו בו קטן כגדול
 אמר רב לא עשו ביאת פחות מכן תשע שנים כבן תשע שנים ושמואל אמר
 לא עשו ביאת פחות מכן שלש שנים כבן שלש שנים כמאי קמייפוגי רב סבר
 כל דאיתיה בשוכב איתיה בנשכב וכל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב ושמואל
 סבר משכבי אשה כתיב תניא כוותיה דרב זכר בן תשע שנים ויום אחד
 הבא

קטן ואשמעיה כהא דלאו בכל קטנים קאמר אלא דלא בעינן נני עונשין לחייב שוכב אצל גדול קמא בעינן ולקמן פירק מתי יהי: כהמה עשה
 נה גדולה כקטנה. לחייב את הרובעה: מאי לא עשו בו קטן כגדול. אחיו קטן פטור שוכב ואחיו דקריית ליה גדול לחייב שוכבו דהא פסיעא
 לן דלא גדול ממש זכר עונשין נעו דהא את זכר כתיב בין גדול בין קטן: לא עשו בו נישא פחות מכן. אש פה על פחות
 מכן תשע פטור ולקמן מפרש טעמא: רב סבר. הואיל ואחיה נשכב משוכב אחא כדרי' עקיבא כל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב
 ושוכב פחות מכן תשע הנה על הזכר גדול וזכר עונשין אינו מחייבו מיתה דהא לאו ביהא היא כדלמתיך נמשכת נדה (דף מה.)
 ולקמן מיימה ליה כדשמעתין (נה:): בן ט' שנים ויום אחד הנה על יבמתו וכו' הלכן נשכב פחות מכן ט' נמי אינו מחייב את שוכבו:
 ושמואל סבר משכבי אשה כתיב. זכר ואשה בן ג' שנים ראהה לניאה ומחייב שוכבה ומיתה זכר נשכב נמי ליש: מתיא נמי הכי
 וכו'. בן תשע שנים ויום אחד היו זכור וזכר הא פחות מכן לא היו זכור ונשכב קאמר דלילו נשוכב לא קאמר זכר ועוד אי נשוכב
 קאמר ולחייב את הנשכב גדול קאמר מאי שנה זכור דנקט כל עריות נמי לא נחייבו על ידי נישא קטן פחות מכן תשע:
 הנה